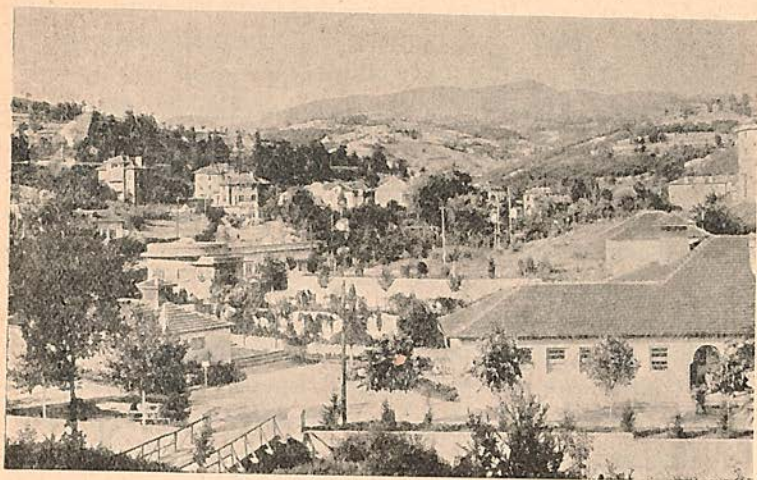

Момина-баня (Сулу-дервентъ)

китното Чамурлийско поле, ала това лѣто намѣрихъ свободенъ день да ги посета. И останахъ, както винаги, предоволенъ.

Отъ София заминахъ съ една отъ отобуснитѣ коли, що поддържатъ сношенията съ голѣмитѣ лѣтовища — Чамъ-кория и Самоковъ.

На „станция“ Калково се прощавамъ съ „превозното сръдство“ и съ радостно облекчение поехъ пѣтя къмъ западнитѣ поли на Кара-баиръ. Преминавамъ обезводнения Искъръ и навлизамъ въ равното като тепсия Чамурлийско полце. Отъ разпита на сръщанитѣ по пѣтя негови обитатели отъ тритѣ съседни села разбрахъ, че тукъ никой нищо не е слушалъ отъ мѣстни приказки за онова сѣдбоносно сражение, което се е водило тѣдѣва на 10 юлий 1413 година. За него не е запазено никакво, макаръ и най-тъмно, предание било въ приказки, било въ наименованието на околнитѣ мѣстности. При всичко, че единъ отъ героитѣ на това кърваво сражение е добре познатия *Муса-Кеседжия*, възпѣтия въ народнитѣ ни пѣсни страшенъ разбойникъ отъ царски